

Kære allesammen.

Januar gik uendelig hurtigt, og vi er allerede godt inde i Februar. Vi ser frem til at opleve, hvad Gud har planlagt for os i dette år. Vi ved at kun "gode gaver kommer fra vor fader i Himmelen," så det kan kun blive godt.

Et lille tilbageblik på 2019

Julen er altid vores travleste sæson i Hope House. Også julen 2019 havde vi udadvendte arrangementer i kirken både for vores hold fra English Event for børn og forældre, English Cafe folk, og et heldags julearrangement for nabolaget. Her havde vi blandt andet en stand

udenfor Hope House, hvorfra vi serverede gratis kakao til forbigasserende, indenfor tilbød vi julefilm og pepperkagedekoration for børn, julekor, juleevangelie og julebuffé

for alle. Vi havde igen i år fuld hus, blot lidt mere sprædt ud over dagen, hvilket gjorde at

det blev mindre tætpakket end forrige års arrangement. Vi havde selvfølgelig også jule-

gudstjeneste for kirkens egne folk med sammenskudsmiddag. Endeligt inviterede vi hele Eichis klasse (det lød flot, men de er kun 6 elever) med forældre hjem til os til et privat julearrangement. Det har over hele linien givet anledning til at fortælle mange ikke-kristne om julens betydning.

Efter en travl måned lukkede vi ned den 22. december og holdt privat jul sammen med Gunn.

Super hjælp fra Frankrig

Den 11. januar 2020 ankom Maeva Theodore fra Frankrig. Hun er 26 år og har taget 2 års bibelskole på den engelske bibelskole IBTI i Burges Hills, hvorefter hun har været leder af et ret omfattende børnearbejde i pinsekirken i Burgess Hills.

Hendes historie om hvordan hun fik kontakt med os er ret fantastisk, så den vil jeg gerne dele her. Maeva har helt fra barn haft en speciel interesse i Japan. Senere på Bibelskolen bliver hun klar over, at dette er et kald fra Gud til at virke som missionær i Japan. Efter bibelskolen bliver hun dog engageret i kirkearbejdet i Burges Hill. Efter 4 år som børnepastor i kirken taler Gud igen til hende om at gå ud som missionær og hun begynder at søge forskellige missionsorganisationer om at blive sendt ud, men der var lidt forhindringer; Først søgte hun organisationen Assemblies of God (AoG) om at blive missionær. Alle i AoG England var ét stort smil i forhold til at sende hende ud som missionær, idet de kendte hende fra bibelskolen og hendes arbejde i kirken. Problemet var at

tidsfristen for ansøgninger netop var passeret, og at hun måtte vente et helt år inden hun igen kunne søge. Maeva forsøgte så en anden organisation; men efter at have uddybet sin tro i ansøgningen, bl.a. omkring at tale i tunger og tro på helbredelse, fik hun at vide at hun var

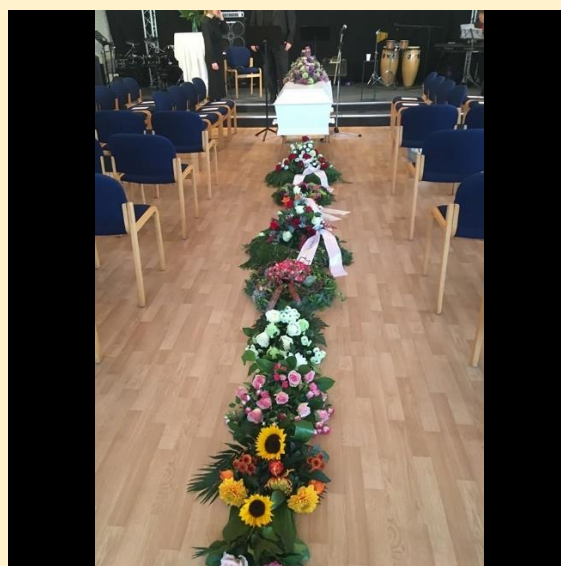

lidt for karismatisk for deres kirkesamfund. Hun bad til Gud: "Kære Gud, jeg kan ikke gå på kompromis med det, jeg føler er rigtigt, vil du derfor åbne en anden dør for mig...inden påskesøndag". Påsken nærmede sig uden noget skete, men lørdagen før påskesøndag modtager Maeva en mail fra min søster Joan Jespersen. Mine to søster havde nemlig også en tid tilbage gået på IBTI bibelskolen. En af lærerne huskede, at de var opvokset i Japan og havde kontaktet dem i forhold til Maevas ønske om at komme ud. Joan satte Maeva i kontakt med os her i Japan og jeg kan huske, hvor glad jeg var, da jeg fik en mail fra Maeva. Hendes erfaringer og passion for Japan og for børn passer netop ind i vore behov og var den hjælp vi længe havde bedt Gud om at sende. Det er sådanne tider, vi bliver mindet om, at det er Gud, der styrer sit arbejde. Tak og lov. Maeva er nu flyttet ind i en lille lejlighed nær Hope House og hjælper os i arbejdet i -indtil videre- 1 år. Vi er allerede så glade for at have

hende på vores team. Hun virker som en meget fin pige, moden og handlelydig og udadvendt. Hun har nogle år tilbage studeret japansk som del af en handelsuddannelse, så hun er allerede godt på vej med at kommunikere og læse Japansk. Gud er god.

Elsket og savnet

Jeg nævte i sidste nyhedsmail, fra efteråret 2019, at jeg var på hastebesøg i Danmark, fordi min mors tilstand var alvorlig, og efter lidt over en uge med hele familien samlet omkring sig tog Gud hende hjem til sig. Det var meget svært for os at sige farvel til vores elskede mor, der har givet os og andre så meget. Hun vil altid leve i vores minder. Vi

oplevede stor opbackning fra familie og venner igennem hilsener, blomster og den store deltagelse i mors begravelse. Bisættelsen blev holdt den 9. november i Sjølundkirken, hvor René Trost-Tryck talte smukt om mor og Anne Trost-Tryck sang en af mors yndlingsange. Jordfæstelsen skete i Faxe. Vi vil gerne sige tak til alle, der var med til at holde os ovenvande i disse svære dage.

Kort efter nytår mistede Shiro sin mormor. Hun har boet sammen med familien i alle år, og været som en ekstra mor for ham og hans søskene. Han har altid refereret til alt hans

bedstemor sagde og gjorde, så jeg ved, at han var meget knyttet til hende.

Der blev holdt en smuk bisættelse. Den blev holdt kristen, da Shiros forældre og bedstemor er blevet ledt til Kristus efter at Shiro blev kristen.

Der kom mange ikke-kristne familemedlemmer og naboer med til bisættelse. De ankom som skik er med buddhistiske bønnekranser om hånden, men da de så, det var en kristen bisættelse sagde de: "Nå, er det en AMEN-bisættelse?!"...og lagde bedekransene fra sig. Shiros far er medlem af organisationen, Gideonitterne,

og havde frimodighed til ved indgangen at sætte en stand op med gratis testamenter. Efter bisættelsen, hvor lederen af den lokale kirke delte det kristne håb, var der 20 personer, der kom hen og tog et nyt

testamente med sig hjem. Vi beder om, at de

må læse og forstå ordet, og at Gud må sende nogen til dem, der kan

forklare dem, hvad de læser. Shiros hjemby ligger langt ude på landet og der er ikke mange

kristne. Bed om at flere må blive sendt ud at fortælle det gode budskab om Gud.

Bed for Shiro og mig, at vi må have styrke til hverdagen. Midt i savnet går hverdagen og travlheden videre, og vi følger med; men savnet er stort.

Vi ved, at Gud er god og at vores kære er hjemme hos Ham, og at de kun glæder sig over det arbejde, der fortsættes på jorden nu.

Endnu engang tak til jer alle, for jeres trofaste støtte.

Kærlig hilsen

Shiro, Eichi (7), Celia (6), Cadar (3) og

Bodil Nakabayashi

En søndag eftermiddag i januar tog vi børnene fra kirken med ud at stå på skøjter og det klarede de alle rigtig fint.